

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCXXXIV. Proditoris accusator ex defensore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

gisset, in medium scelera prodirent. Ego vero suscepi causam, nec timui ne vincerer. Non igitur objicere debes mihi, in quod coactus sum, illa quæ fuerunt in mea potestate si deprehendisti, ostende: si vultus infestus, si vox incitator, si quid ultra necessitatem, neque ista ego imputo. Non enim poteram, neque erat adversus innocentiam tuam ingenio locus. Itaque discessi à iudicio lætior, quam reus ipse: & velut editis necessitate operis ad gratulationem cucurri. Nec me ei in reliquum eximo tempus, debere confiteor: da, quem defendam: da pro quo loquar. Si quid adversus illum nocentissimum delatorem invenire possumus, impera quod vis: in quantumcunque tua ista vox est.

CCCXXXIV.

Proditoris accusator ex defensore.

3 CUM DAMNATO PRODITIONIS PATRONUS EXULET. Affuit reo proditoris, absolutus est: ille petit ab absoluto pecuniam quam pactus erat: non dantem detulit reum proditoris: damnavit. Petitur in exilium.

DECLAMATIO.

CUM DAMNATO PRODITIONIS ET PATRONUS EXULET. Damnatum esse proditorem certum est, & hunc fuisse patronum, quo modo tamen defenditur? quo modo proditorem defendit. Hoc sic persuaserat, etiam ante experimentum, nullam esse ingenio suo malam causam. Non fui, inquit, patronus eo iudicio, quo

1 *Nec timui, ne vincerer.*] *Lege vincere.* Significat enim certum sibi fuisse fore, ut vinceretur ob innocentiam accusati. *Gronovius.*

2 *Ad gratulationem.*] *Vet. cod. gratulationem,* quod prætermissum novimus. *Pitb.*

3 *Quintilia. lib. 5. cap. 10.* Lex est, *Qui patri proditoris reo non affuerit, exheres sit.* negat filius nisi absolutus sit.

quid signi? Lex altera, *Proditoris damnatus cum advocato exulet.* Cicero pro L. Sylla. Cæteris in causis etiam nocentes, viri boni si necessarii sunt, non defendendos esse non putant. In hoc crimine non solum levitatis est culpa, verum etiam contagio sceleris, si defendaseum, quem obstrictum esse patriæ suspicere. *Ærodius.*

quo damnatus est. Si verba legis intueri velimus, nihil hoc ad præsentem cognitionem pertinet. Satis est enim probare & illum proditorem, & te patronum fuisse quandoque. Sed videamus, quid secuta sit lex. Non mehercule tantum putem providisse legumlatorem, quantum ad versus te probamus. Patronum enim voluit exulare, non confcium. Illa prorsus locutus cum advocatis videtur: Sane suscipitis alias temere causas, ubi privatæ leges erunt, & ad unius commodum pertinebunt: cum vero de proditione agatur, diligentius intuemini: etiam si vobis nihil ipsi confitebuntur, at hoc, si non satis momenti publica pericula habent, vestri respectu capitis, inquirete. Hoc igitur quod de lege cautum est, proditor advocatum habuit, licet illi nihil profuerit. Nunc vero quam necessarium ex eventu ostenditur, proditor absolutus est. Has illi artes timuerunt, hanc calliditatem advocatorum. Constituit enim natura arma nequitiae, per quæ abducantur iudicum animi. Sed ipso, inquit, iudicio, quo damnatus est, non fui patronus. Volo interim sic agere, tanquam nullam reipublicæ injuriam fecerit. Etiamnum hoc satis est: advocatus proditoris fuisti. Fingamus igitur ampliatum fuisse iudicium, & tantum primo iudicio patronum illum: nonne damnatio sequeretur, quod omnino patronus fuisset? Non ergo tempus intueri debemus, sed causam, si homo idem est, si crimen idem, si lex eadem. Putemus ab alio esse damnatum. Non enim proderit tibi istud, quod imputas: tunc enim diceres, ignoravi: & idem me, quod iudices, fefel-

I Fingamus igitur ampliatum fuisse iudicium. Olim ita sapius causæ ampliatae sunt, ut quædam per octo patronos acta sit, imo ad duodenos perventum est, inquit Asconius. quod merito improbat Cicero in Bruto. Quid igitur si unus uno egerit, alter altero iudicio? in hac re divisione uterer. nam si iudices ex lege Acilia, Glaucia, Servilia, aliisque huiusmodi, Amplius pronuntiassent,

cum jam nihilominus videretur reus damnandus esse: tum utroque patrono defendente, damnatum proditionis reum existimarem: quare ambos legi obnoxios. non autem si ideo pronuntiaverint, quia iis revera non liquebat. Hæc forma jam nullis non est cognita. Sed de hac re vide potissimum Ciceronem in oratione pro domo sua ad Pontifices. Idem.

fefellit. Nunc proditorem sciens defendisti. ¹ Nihil dico de
advocatione: testem perdidisti. Tantane lucri cupiditas?
sic proditores corrumpuntur. ² sic prorsus homo nocentissi-
mus cum advocato suo locutus est: Ego quidem prodidi:
sed magnam pecuniam accepi: & tibi sufficit. Quæritis, ju-
dices, quantum promiserit petenti? non potuit proditor
solvere. Ergo quantum in isto est, proditor vivit? nec
vivit tantum, sed etiam insidiatur, & ad hoc necessitate
solvendi urgetur: addidisti homini nocentissimo pecuniæ
necessitatem. Unde temporum mutata conditio est? ³ Pe-
cuniam non accipiebas: ita nunc ille, quod punitus est,
merces hujus vindicata est: pecuniam non acceperat.

CCCXXXV.

Infamis in novercam, vulneratus.

Infamis in novercam cum patre peregre profectus est: cum in latrones
incidissent, fugerunt. Pater reversus adulteros inclusos in cubiculo
deprehendit: occidit uxorem: adulterum vulneravit: is fugit, po-
stea vulneratus filius venit. Interrogavit eum pater, à quo vulnera-
tus esset: ille à latronibus dixit: curavit eum pater, & reddit causas
mortis voluntariæ filius. C. D.

DECLAMATIO.

ADversus mala & injurias fortunæ, & gravem plerif-
que vitam, unum natura remedium invenerat, mor-
tem. Nec quisquam potest tam crudelis legum lator fuisse,
qui hominem ⁴ innocentem vita puniret: cum & hoc ipsum
sit calamitatis genus, mori velle. Necessaria tamen vestra
cognitio est, ⁵ ut non, quia istud liberum esse innocentibus
non oportet, sed quia multi sunt, qui sic conscientiam
emit-

¹ Nihil dicam de advocatione.] Hoc
est, de pacto advocationis. & testem
perdidisti, nempe proditorem exulem, qui
de pacto testimonium dicat, quem de
advocatione mercenaria, & patrocinii
salario interrogem. Idem.

² Sic proditores corrumpuntur.] Immo
corrumpunt. Gronovius.

³ Pecuniam non cupiebas.] Hic locus
sic fortasse restitui potest, Pecuniam cu-

piebas, pecuniam non acceperas. Itanunc
ille quod punitus est, merces hujus vindicata
est. Herodius.

⁴ Innocentem vita puniret.] Dum ei
necis adversum se potestatem adimeret,
tum cum mors ipsa, jam vita beatorum est.
Idem.

⁵ Ut non, quia istud liberum.] Leges
utique non. Idem.